

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงและธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมรวมไปถึงธุรกิจสนับสนุนต่างๆ ซึ่งการซื้อบริการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ถือได้ว่าเป็นการส่งออกสินค้าชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยสายตา โดยสินค้าในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็คือบริการต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวซื้อหรือใช้บริการเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยวนั่นเอง ซึ่งการซื้อบริการดังกล่าวทำให้เกิดการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ อีกทั้งก่อให้เกิดการจ้างงานและการประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น นอกจากนี้การหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจดังกล่าวจึงมีส่วนที่ช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินอีกด้วย สำหรับความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น เริ่มปรากฏชัดเจนในช่วงปี พ.ศ. 2541-2543 ภายหลังจากเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจซึ่งภาคการผลิตอื่นอยู่ในภาวะซบเซา แต่ธุรกิจท่องเที่ยวกลับมีการขยายตัวในเกณฑ์ที่ดี โดยรัฐบาลใช้ความได้เปรียบในเรื่องค่าเงินมาเป็นจุดดึงดูดสำคัญ อีกทั้งมีการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยและรายได้
ด้านการท่องเที่ยว ระหว่างปี 2540 – 2549

ปี พ.ศ.	รายได้ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	จำนวน นักท่องเที่ยว(คน)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2540	220,754	0.63	7,221,345	0.41
2541	242,177	9.7	7,764,930	7.53
2542	253,018	4.48	8,580,332	10.50
2543	285,272	12.75	9,508,623	10.82
2544	299,047	4.8	10,061,950	5.82
2545	323,484	8.2	10,799,067	7.33
2546	309,269	-4.4	10,004,453	-7.36
2547	384,360	24.3	11,650,703	16.46
2548*	400,000	4.1	11,516,936	-1.15
2549**	468,000	17.0	12,400,000	7.67

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549)

หมายเหตุ : *ตัวเลขเบื้องต้น **ประมาณการ (ออนไลน์)

ในปี 2548 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยทั้งสิ้นจำนวน 11,516,936 คน ลดลงจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 1.15 เป็นผลมาจากนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นตลาดนักท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยเดินทางลดลงจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 4.85 เนื่องจากการเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (TSUNAMI) ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันปลายเดือน ธันวาคม 2547 และปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการเดินทางท่องเที่ยวต่อนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกมากกว่าภูมิภาคอื่นๆ โดยนักท่องเที่ยวจะมีวันพักเฉลี่ยประมาณ 8.20 วันเพิ่มขึ้น 0.07 วัน เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2547 โดยภูมิภาคที่นักท่องเที่ยวมีวันพักสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ยุโรป อเมริกา และตะวันออกกลาง โดยมีวันพักเฉลี่ย 13.45 วัน 11.40 วัน และ 9.28 วัน ตามลำดับ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

ตารางที่ 1.2 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยและวันหยุด
ปี 2547-2548

ถิ่นที่อยู่	จำนวน (คน)		อัตราการเปลี่ยนแปลง % (+/-) ปี 2548	จำนวนวันหยุด		อัตราการเปลี่ยนแปลง % (+/-) ปี 2548
	2547	2548		2547	2548	
เอเชียตะวันออก	7,034,024	6,692,982	- 4.85	5.88	5.81	- 0.07
อาเซียน	2,926,259	3,099,569	+ 5.92	5.41	4.01	- 1.40
ยุโรป	2,616,347	2,686,567	+ 2.68	12.99	13.45	+ 0.46
อเมริกา	692,827	739,707	+ 6.77	11.98	11.40	- 0.58
เอเชียใต้	468,316	518,878	+ 10.80	6.81	5.82	- 0.99
โอเชียเนีย	466,907	501,882	+ 7.49	9.47	9.23	- 0.24
ตะวันออกกลาง	289,571	304,047	+ 5.00	9.07	9.28	+ 0.21
แอฟริกา	82,711	72,873	- 11.89	9.78	6.74	- 3.04
รวม	11,650,703	11,516,936	- 1.15	8.13	8.20	+ 0.07

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2550)

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูง และเชียงใหม่ถือเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคเหนือ เนื่องจากมีการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางรถยนต์ รถไฟ รถประจำทาง และเครื่องบิน อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่นการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติและชมสัตว์ ได้แก่การเที่ยวสวนสัตว์ สวนผีเสื้อ และปางช้าง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้แก่อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ การเดินป่า การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ - ปุย และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ ได้แก่ พิพิธภัณฑน์ วัด คูเมือง กำแพงเมือง นอกจากนี้จังหวัดเชียงใหม่ยังสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดประชุม และนิทรรศการ เนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านคมนาคมขนส่งและโรงแรมจำนวนมาก ในการรองรับผู้เข้าร่วมประชุม

ด้วยความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว ส่งผลให้ในแต่ละปีนั้นมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก โดยสัดส่วนรายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวคิดเป็นเกือบร้อยละ 50

ของผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด (GPP ; Gross Provincial Product) ของจังหวัดเชียงใหม่ ตามตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ.2540-2548

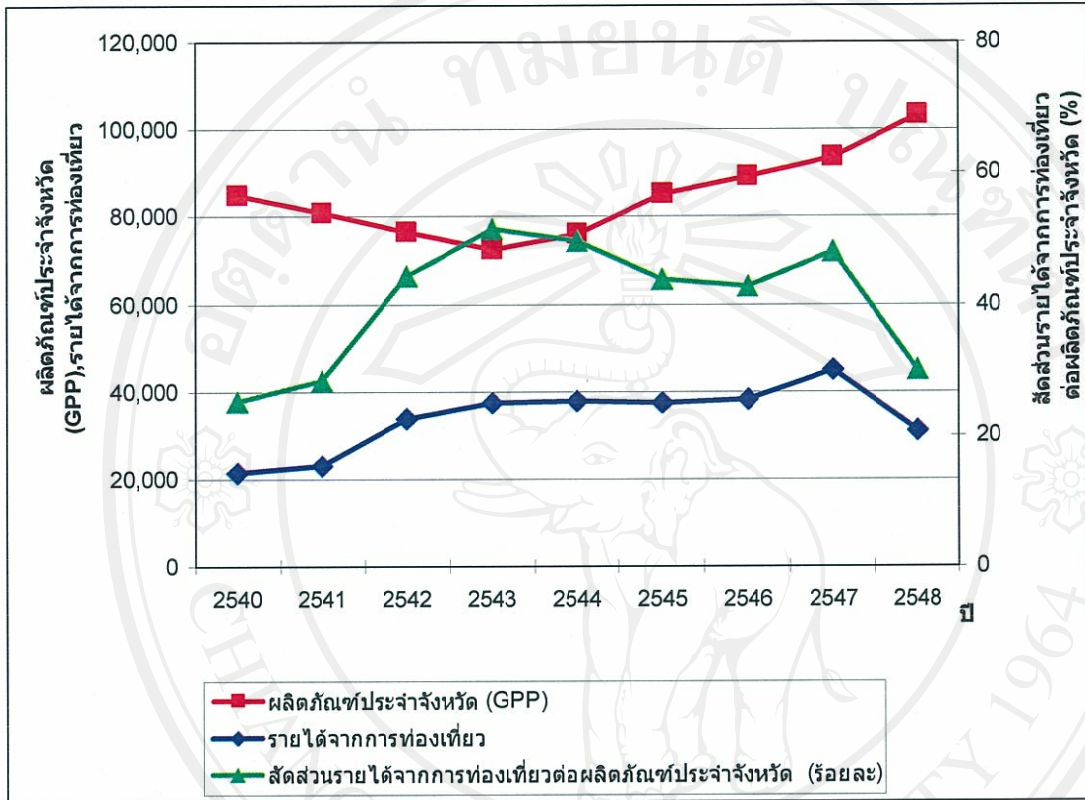
ปี	ผลิตภัณฑ์ ประจำจังหวัด * (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายได้จากการ ท่องเที่ยว** (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	สัดส่วนรายได้ จากการท่องเที่ยว ต่อผลิตภัณฑ์ ประจำจังหวัด (ร้อยละ)
2540	84,734		21,388		25.24
2541	81,082	-4.31	23,141	8.20	28.54
2542	76,669	-5.44	34,045	47.12	44.41
2543	72,558	-5.36	37,368	9.76	51.48
2544	76,042	4.80	37,729	0.97	49.62
2545	85,306	12.18	37,514	-0.57	43.98
2546	89,410	4.81	38,291	2.07	42.83
2547	93,540	4.62	45,067	17.70	48.18
2548	103,276	10.41	31,120	-30.95	30.13

ที่มา : *สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

**การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือเขต 1 (2549)

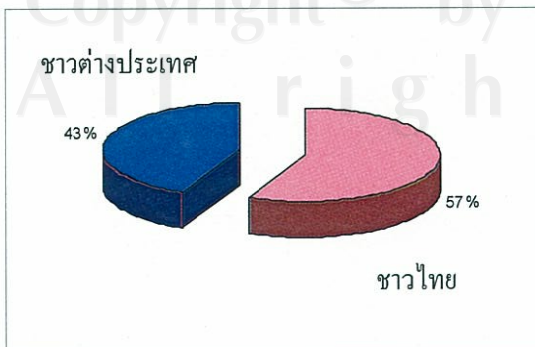
จากตารางที่ 1.3 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของรายได้รายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัดเชียงใหม่ จะเห็นได้ว่ารายได้จากการท่องเที่ยวนั้น เป็นรายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวเกือบครึ่งหนึ่ง ดังแสดงให้เห็นในรูปที่ 1.1 ซึ่งรายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศจะเห็นได้ว่ารายได้ที่มาจากท่องเที่ยวนั้นเป็นรายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากกว่าชาวไทย ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 1.4

รูปที่ 1.1 แสดงผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัดเชียงใหม่, รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ และสัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัดเชียงใหม่ปี พ.ศ.2540 – 2548

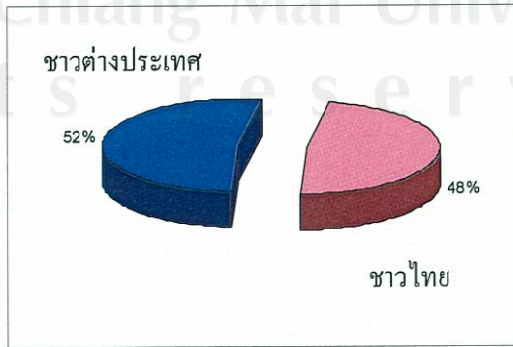

จากตารางที่ 1.4 ซึ่งแสดงรายได้จากการท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ จะเห็นได้ว่ารายได้ที่มาจากการท่องเที่ยวส่วนใหญ่นี้มาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีแนวโน้มที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งจะเห็นดังแสดงให้เห็นในรูปที่ 1.2 และ 1.3

รูปที่ 1.2 แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวปี 2540

รูปที่ 1.3 แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวปี 2549

ตารางที่ 1.4 แสดงรายได้จากการท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัด
เชียงใหม่ระหว่างปี 2540-2549

ปี พ.ศ.	รายได้(ล้านบาท)			จำนวนนักท่องเที่ยว(คน)		
	ชาวไทย	ชาว ต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างประเทศ	รวม
2540	12,200.96 (57.04%)	9,187.41 (42.96%)	21,388.37	1,978,682 (64.83%)	1,073,436 (35.17%)	3,052,118
2541	13,197.75 (57.03%)	9,943.03 (42.97%)	23,140.78	2,067,077 (64.70%)	1,127,731 (35.30%)	3,194,808
2542	17,637.25 (51.81)	16,407.93 (48.19%)	34,045.18	1,959,685 (59.03%)	1,360,007 (40.97%)	3,319,692
2543	18,952.08 (50.69%)	18,433.96 (49.31%)	37,386.04	2,001,757 (59.54%)	1,360,007 (40.46%)	3,361,764
2544	17,042.78 (45.17%)	20,686.66 (54.83%)	37,729.44	1,907,511 (55.24%)	1,545,367 (44.76%)	3,452,878
2545	16,395.36 (43.70%)	21,118.76 (56.30%)	37,514.12	1,852,168 (53.52%)	1,608,718 (46.48%)	3,460,886
2546	18,860.03 (49.25%)	19,430.89 (50.75%)	38,290.92	1,922,059 (56.53%)	1,477,847 (43.47%)	3,399,906
2547	20,831.85 (46.22%)	24,235.04 (53.78%)	45,066.89	2,101,099 (53.89%)	1,797,444 (46.11%)	3,898,543
2548	12,187.18 (39.16%)	18,933.25 (60.84%)	31,120.43	2,160,142 (54.03%)	1,837,634 (45.97%)	3,997,776
2549	19,085.64 (47.97%)	20,699.42 (52.03%)	39,785.06	3,539,772 (63.32%)	2,050,554 (36.68%)	5,590,326

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือเขต 1 (2549)

จากที่กล่าวมาในข้างต้น จะเห็นได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้จากการท่องเที่ยวซึ่งเป็น
รายได้ส่วนมากของจังหวัด ดังนั้นจังหวัดเชียงใหม่จึงได้พยายามพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด

ให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ก็เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่จังหวัดเชียงใหม่ใช้เป็นจุดขายใหม่ของการท่องเที่ยว โดยโครงการก่อสร้างสวนสัตว์ดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ซึ่งได้เล็งเห็นถึงศักยภาพของโครงการดังกล่าวว่าจะสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก โดยโครงการก่อสร้างสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารีมีวงเงินดำเนินงานรวมของโครงการจำนวน 1,155.9 ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณที่ได้จากการจัดสรรจากงบประมาณแผ่นดินปี พ.ศ. 2546-2548 โครงการดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

โครงการสวนสัตว์กลางคืน เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี (Chiang Mai Night Safari Zoo) เป็นสวนสัตว์กลางคืนแห่งแรกของประเทศไทย ได้มีการเริ่มโครงการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 และได้เปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 โดยมีมุ่งหวังที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และก่อให้เกิดรายได้ และการจ้างงานในจังหวัดเชียงใหม่และภูมิภาค สวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ตั้งอยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย มีพื้นที่โครงการทั้งหมดประมาณ 625 ไร่ กิจกรรมภายในสวนสัตว์ประกอบไปด้วย การนำนักท่องเที่ยวชมสัตว์ในรูปของรถลากโดยจะแบ่งเป็นสองส่วนคือ ส่วนแรกคือส่วนของเพรดเดเตอร์ พราวน์ (Predator Prowl) ซึ่งจะเห็นสัตว์ประเภทกินเนื้อ อาทิ สิงโต เสือ หมีควาย สุนัขจิ้งจอก เป็นต้น ส่วนที่สองจะเป็นการชมสัตว์ป่าในส่วนซาวันนา ซาฟารี (Savanna Safari) ซึ่งเป็นสัตว์แทกซิดและสัตว์กินพืช อาทิ ช้าง ยีราฟ ม้าลาย เป็นต้น นอกจากการนั่งรถชมสัตว์แล้วนักท่องเที่ยวยังสามารถเดินชมสัตว์ได้ในส่วนที่ทางสวนสัตว์ได้จัดไว้คือ จาร์กัวเทล (Jaguar Trail) ซึ่งเป็นการเดินชมสัตว์รอบๆ ทะเลสาบ การชมสัตว์ในแต่ละส่วนจะใช้เวลาประมาณ 30 นาที โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยจะต้องจ่ายค่าเข้าชมในอัตราผู้ใหญ่ 250 บาทต่อคน เด็ก 125 บาทต่อคน และชาวต่างประเทศในอัตราผู้ใหญ่ 500 บาท เด็ก 300 บาท ราคาดังกล่าวเป็นราคารวมการเที่ยวชมสวนสัตว์ทั้ง 3 ส่วน

จากที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นได้ว่ารายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวมีส่วนใหญ่มาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากกว่าชาวไทย ถึงแม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จะมีน้อยกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย แต่รายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้นมีมากกว่า ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการเลือกเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง โดยจะพิจารณาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้าเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวางแผนปรับปรุง ตลอดจนกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงาน เพื่อช่วยให้กิจกรรมของสวนสัตว์เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี และสามารถตอบสนองความต้องการของ

นักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น เพื่อสร้างความพอใจสูงสุดให้กับนักท่องเที่ยว อันจะเป็นประโยชน์ให้การท่องเที่ยวโดยรวมของจังหวัดเชียงใหม่ และประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการเที่ยวเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการเที่ยวเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี
2. เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและรายได้ให้กับจังหวัดเชียงใหม่ได้
3. เชียงใหม่ในทิวเขาฟารีสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเชียงใหม่ในทิวเขาฟารีได้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการเที่ยวเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี โดยจะทำการสุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี ในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550 ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลบริเวณเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี ในการทำการเก็บข้อมูล

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยว นักทัศนาจร และผู้มาเยือน ดังนี้

นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึงผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักแรมของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางไปโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มิใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยผู้โดยสารที่แวะพักเพื่อต่อยานพาหนะก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว (Excursionist) หมายถึงผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักแรมของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราว ในระยะเวลาสั้นๆ ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และเดินทางไปโดยสมัครใจ ด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามมิใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยผู้โดยสารที่แวะพักเพื่อต่อยานพาหนะก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว

ผู้มาเยือน (Visitor) หมายถึงผู้ที่เดินทางเข้ามา โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวหรือนักทัศนาจรก็ได้ตามแต่จะตรงกับคุณสมบัติหรือนิยามในข้อใด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยวชาวไทยว่าหมายถึง ชาวไทยที่เดินทางจากถิ่นพักแรมของตน เพื่อเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม และเป็นการเดินทางเข้ามาโดยความสมัครใจ ซึ่งอาจเป็นการเดินทางเข้ามาในเชียงใหม่อย่างชั่วคราว ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) ก็ได้ ทั้งนี้ผู้ที่ผ่านเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อแวะเปลี่ยนยานพาหนะจะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว ซึ่งความหมายดังกล่าวตรงกับคำว่าผู้มาเยือนที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้นิยามไว้